

AZ 1966. ÉVI BEDŐ-DÍJASOK

Dr. Haraesi Lajos

egyetemi tanár, Sopron

Erdészeti szolgálatát 1924-ben, mint erdőrendező kezdte. Ezt követően 1927-ig az Erdőmérnöki Főiskolán tanársegéd volt, majd a miskolci és a kaposvári erdőigazgatóságon dolgozott. 1937-ben doktori oklevelet szerzett az állattan-növénytan és vegytan tárgykörökből. Ismereteit 1945-ig a soproni Erdészeti Kutatóintézetben hasznosította. Időközben az erdőmérnöki karon magántanári képesítést szerzett és az erdővédelem tárgykörből előadásokat is tartott a főiskolán.

A felszabadulás után 1950-ig erdőigazgató volt, majd a Földművelésügyi Minisztériumban teljesített szolgálatot. 1951-től a Főiskolán tanszékvezető egyetemi tanár, majd dékán és igazgató. 1951-ben a Magyar Tudományos Akadémia eddigi tudományos munkássága elismeréseként a mezőgazdasági kandidátusi fokozatot adományozta részére.

Több éven át az Erdészeti Egyesület elnöke volt és társadalmi munkásságát az erdőszet területén eredményesen érvényesítette.

Mind gyakorlati, mind kutatói, illetőleg oktatói munkássága alatt az erdővédelem és erdőművelés szakterületén végzett elsősorban kutatómunkát. Szaktárgyainak oktatásában következetesen a dialektikus oknyomozó módszert követi. A gyakorlat tapasztalatát a tudományos munkával mindig összhangba hozza.

Több mint 40 éves munkássága alatt számos tudományos és gyakorlati tanulmánya jelent meg. Kiemelkedőek a

csertapló, a cserebogarak károsítása, a nyárák károsítóira vonatkozó kutatásai, valamint hazánk erdőtájairól, erdőtípusairól, a főbb fafajok erdőgazdasági jelenségéről írott tanulmányai. Tanulmányainak mindannyike úttörő jelentőségű. Elmélyült szakmai tudásra, mint alapra építi fel a természetben kitűnő érzékkal következetesen feltárt összefüggéseket, majd ezeket a gyakorlat számára átfogó útmutatással adja át írásaiban, előadásaiban és szaktanácsadásaiban.

Oktatói munkásságának ideje alatt a hallgatók szízeit nevelte az erdő megismerésére, szeretetére és a hivatástudatra.

Horváth László

erdészvezető, Kiskúnsági Áll.
Erdőgazdaság

1950 óta a kiskúnsági homokon dolgozik. Kezdetben mint szakelőadó, erdőművelési előadó, később pedig erdőszervezői beosztásban. Másfél évtizeddel ezelőtt fiatalos lendülettel fogott neki a homoki erdőgazdálkodásban felmerült kérdések megoldásának. Tompa-Kelebián 1952-ben kezdeményezte a rontott nyárállományok átalakítását erdei- és feketefenyő alátelepítéssel. Bugacon az ő kezdeményezésére 1956 óta folyik a sekélyárkos és a mélyárkos fenyőcse-

mete ültetés. Alj-trágyázásos erdeifenyő csemetenevelési módszere már teljesen biztonságosnak tekinthető. Nagy érdeklődéssel foglalkozik tíz év óta a talajban levő vizeknek az állományfejlődésre gyakorolt hatásával. Úttörő munkának számít az általa 1958-ban megkezdett hosszú, egy-két méteres sima dugványokkal való nemesnyár ültetés. Kezdeményezéseit házi laboratóriumában tudományos módszerekkel is folyamatosan vizsgálja.

Hédli András

erdészeti műszaki vezető, Sopron,
Tanulmányi Áll. Erdőgazdaság

1939-ben, mint erdőszgyakornok kezdte meg erdőszeti szolgálatát. 1945-ben a brennbergi kerület vezetésével bízták meg. Jó munkája és rátermettsége elismeréseképpen 1953-ban abonyi erdőszésze, majd 1955-ben szakelőadóvá, illetve fahasználati műszaki vezetővé léptetik elő.

Szolgálati idejének első órájától kezdve fegyelmezett, szorgalmas, a lelkesen dolgozó erdősz mintaképe. Jó műszaki felkészültsége ellenére, állandóan képezi magát és keresi az újat.

Körütekintő szervezőmunkája eredményeként a termelés gépesítése, a kötélpályahasználat, a termelés-szállítás koordinálása rövid idő alatt meghonosodott a reábizott területen.

A Tanulmányi Erdőgazdaság feladatkörébe tartozó egyetemi gyakorlati oktatás előkészítésében és lebonyolításában tevékenyen közreműködik.

Fila József

a Gödöllői All. Erdőgazdaság igazgatója

1934 óta teljesít folyamatosan államerdészeti szolgálatot. Pályájának kezdetén az alföldfásítás terén tevékenykedett. Jó szervezőmunkáját már ott is eredménnyel hasznosította.

A felszabadulás utáni időben, mint vezető vette ki részét az erdészet fejlesztésében. Irányítómunkáját a szakmai és közgazdasági elméleten alapuló előrelátás, tervszerűség jellemzi, melynek eredményei a különböző munkahelyein lemérhetők.

Szabadszállási erdőgondnoki működése alatt erdei szakmunkásképző iskolát szervezett és vezetett. Ezzel megteremtette a szervezett erdei szakmunkásképzést, amit későbbiek során magasabb beosztásában kiszélesített és továbbfejlesztett. Főigazgatósági szolgálata idején a fagyártmánytermelés és az erdősítések mélyforgatásos talajjelőkészítésének bevezetésével ért el jelentős eredményt. Munkaterületein különös gondot fordított a műszaki fejlesztésre, en-

nek keretében különösen kiemelkedő szervezőmunkát végzett a motorfűrészek kellő kihasználásáért indított országos mozgalom érdekében. Idejében felmérte az erdőgazdasági munkák észszerűsítésének szükségességét, s ebben a körben a komplexbrigádok összeállításával és ennek eredményeként a termelés növelésével ért el kiemelkedő eredményeket.

Elsők között teremtette meg a szakosítás feltételeit és bevezette a szakosított munkavezetést.

Erdőtelepítő tevékenységében minden munkaterületén nagy súlyt helyezett a felújítatlan vágásterületek felszámolására, a rontott erdők átalakítására és az új erdők telepítésére.

Az államerdészeti területen kívül talajvédelmi fásítási munkák kiterjesztésével Pest megyében úttörőmunkát végzett és ennek megvalósításához széleskörű propagandát fejtett ki társadalmi úton is.

Dr. Kopecky Ferenc

ERTI tud. főmunkatárs, Sárvár

Erdőmérnöki oklevelét 1939-ben szerzte meg, azóta kutatói munkakörben dolgozik. 1952-től foglalkozik a nyárak nemesítésével. 1963-ban „Nyárfajhibridek és erdőgazdasági jelentőségük” címen megvédi kandidátusi disszertációját. Ugyanebben az évben az ERTI sárvári északdunántúli kísérleti állomásának vezetésével bízzák meg. A kutatással töltött éveinek utolsó idejében nyolc különböző állam számos nemzetközi értekezletén képviselte a magyar

erdészeti növénynemesítést és a nyár-fatermesztést és szerzett elismerést az e téren folyó munkáknak. Különös jelentőségű az a honosítási munka, amelynek eredményeként számos, elsősorban az olasz és több más nagyteljesítményű nyárfajtát ma már a gyakorlati telepítésben is bevezettek. Irányításával létesültek a populétumok, amelyek a táji nyártermesztési irányelvek kidolgozásához szolgáltattak jó alapot. A nagyhozamú nyárak sorát saját keresztezései is gazdagították.

Kasza Ferenc

a Mecseki Áll. Erdőgazdaság igazgatója.

1929 óta dolgozik az erdészet területén. Felszabadulás után az erdők állami tulajdonbavételének végrehajtásába kapcsolódott be, majd 1949-ben a pécsi erdőgazdasági nemzeti vállalat vezérigaz-

gatója lett. Ezután a Bács megyei ES vezetésével bízták meg, majd Budapesten az Északmagyarországi Erdőgazdaságok Igazgatóságát vezette, ezt követően megbízták az OEF Tervgazdasági Főosztályának vezetésével. 1955 óta a Mecseki Áll. Erdőgazdaság igazgatója.

1945 előtti erdészkerületvezetői eredményes munkásságát az orfői középkorú mageredetű bükkállományok tanúsítják. 1945 óta minden igyekezete az állami tulajdonba került erdőkben folyó gazdálkodás minél tervszerűbbé és gazdaságosabbá tételére irányult. Igazgatói tevékenységét az erdőgazdálkodás eredményesebbé tétele és az erdőgazdasági munkák erőteljes gépesítése jellemzi. A gazdaságosságra törekvő kiváló szervező munkáját az erdőgazdaság évről évre növekvő gazdasági eredményei bizonyítják. Igazgatói működése alatt az erdőgazdaság üzemi területén közel 3000 ha sikeresen beállt új erdőtelepítés történt. Az erdőgazdaság szakmai irányításával a megyében 5400 ha fásítás létesült.

Messzemenően törekedett a vezetése alatt álló dolgozók szociális helyzetének megjavítására. Elérte, hogy az erdőgazdaság területén minden erdésztelepítésre eljutott a villany.